

Här kommer några råd till alla som känner sig främlingar i Islam

Allah säger i Koranen:

"Vet att detta jordiska liv [knappast är annat än] lek och förströelse, tom prakt, ihåligt skryt och tävlan om att överträffa varandra i rikedom och i antal söner. Det är som en jord som fått ta emot ett rilt regn. Den grönska som det framkallar gläder jordbrukarna, men sedan vissnar den och du ser hur den gulnar, till dess ingenting annat återstår än torra strån. I nästa liv väntar ett strängt straff eller Allahs förlåtelse och Hans välbehag, men livet här i denna värld ger enbart flyktig och bedräglig glädje." [al-Hadid 57:20]

Min bror och min syster, för Allahs skull, i enlighet med vad Allah påbjudit för muslimen beträffande att ge uppriktigt råd till sina muslimska bröder och systrar, lägger jag fram detta råd till er. Kan hända att Allah frambringa nyttor för denna saks skull. Jariir ibn Abdullah sade: "Vi avlade lojalitets löftet till Allahs Sändebud att etablera bönen, ge zakah och att rådge varje muslim."

Min bror och syster, för Allahs skull, detta är ett råd till en främling som jag presenterar till er (som en gåva) så att ni blir en av främlingarna. [Åt] de främlingar som inte anser sig vara utan behov av detta råd vilket innehåller en tillökning [i godhet] för er i detta liv. Det är extremt viktigt p.g.a. de nyttor som det innehåller, vilka får en person att sträva och springa mot det nästkommande livets boning med all sin ansträngning.

Var därför ivrig i att läsa repetitivt, försök att förstå det och låt din angelägenhet bli kunskap, och ett agerande i enlighet med denna kunskap med uppriktighet och åtföljande av främlingarnas Profet . Förmedla det också till andra så att du ärver Toobaa (ett träd i Paradiset). Allahs Sändebud sade: "Sannerligen, började Islam som en främling och det kommer att återvända som en främling så som det startade, så Tooba [är] för främlingarna."

Allahs Sändebud sade också till Abdullah bin Umar : "Var i denna värld som om du var en främling eller som en resenär under sin resa."

Främlingen är den som håller sig fast vid det som al-Mustafaa vidhöll beträffande tro, uppträdande, och lagstiftning med vad Allah än beordrat och som sedan tålmodigt håller sig kvar vid detta. Allahs Sändebud sade: "Det kommer att komma dagar efter er vilka kommer att kräva [mycket] tålmod från den som stadigt håller sig fast [vid religionen]. Det kommer att vara [för den som håller sig fast vid religionen] en belöning lika mycket som femtio av er de dagarna." De sade: "Eller menar du femtio bland dem?" Han sade: "Nej. Bland er."

Detta är vad Allahs Sändebud sade, min kära bror och syster.

Vet - min bror och syster - att jag önskar ingenting från er och ni har ändå ingen makt över någonting. Jag önskar endast Allahs belåtenhet så att han blir nöjd med främlingen.

Dessa främlingar som prisats och som är lyckligt lottade och avundsvärda har kallats så p.g.a. deras sällsynthet bland människorna. Majoriteten av mänskligheten har inte beskrivits med sådana egenskaper.

Islams folk är främlingar bland människorna, sedan är Imaans folk (mu'miniin) främlingar bland Islams folk, sedan är kunskapens folk främlingar bland Imaans folk, sedan folket som håller sig fast vid Sunnan, sedan de som är noggranna med att åtskilja det (Sunnan) från önsknings och innovationer, och de som kallar till det medan de är tålmodiga när skada åsamkas dem av de som avviker är de som är allra mest främmande.

Hur som helst är de i sanning Allahs folk. Det finns ingenting främmande mellan dem utan [det sanna] främlingskapet är mitt i majoriteten människor om vilka Allah sade:

"Om du lyder flertalet av jordens invånare kommer de att leda dig bort från Allahs Väg." [al-An'aam 6:116]

Dessa människor är främmande från Allah, Hans Sändebud och Hans religion. Deras främlingskap är en avfallande sådan.

Bland främlingarnas egenskaper, främlingarna som Profeten var nöjd med, är att de håller sig fast vid Sunnan när resten av folket längtar efter någonting annat än det. De överger det som andra hittat på och innoverat, även om det är någonting som anses vara någonting bra av dem [som hittade på det]. De manifesterar Tawhiid även om resten av mänskligheten inte fäster något avseende vid det och de vägrar och överger tillgivenhet till alla förutom Allah, till Sändebudet, hans Följeslagare och de Rättfärdiga Föregångarna. Dessa är främlingarna som är hängivna Allah genom förslavning till Honom Endast och till Sändebudet genom att åtfölja och imitera honom endast, i vad han än kom med. Det är dessa som i sanning håller sig fast vid de brinnande, glödande kolbitarna.

Det sanna Islam är väldigt främmande och dess verkliga anhängare är de allra märkligaste av mänsklighetens folk. Och hur kan en ensam, ytterst liten grupp inte vara främmande bland sjuttio två grupper? Sjuttio två grupper som består av anhängare, ledare, innehavare av rang (sinsemellan) och all möjlig lojalitet och vänskap sinsemellan. Deras [dessa grupper] rörelse kan inte hållas i stånd förutom genom att motsätta sig det som Allahs Sändebud kom med.

Det allra väsentligaste av vad han kom med motsätter sig och står i strid med deras begär, smak, önskningar, tvivel, innovationer och falska vägar och tillvägagångssätt och i allt detta ligger deras inverkan, deras fördelar och deras begär vilka utgör deras mål och avsikter.

Hur kan en troende som är ren inombords och i det yttre, i sitt tal, i sina handlingar, i sin mat och sin dryck, en som emigrerar till Allah i livets alla moment, medan han imiterar och följer (utan komma med påhitt och innovationer) inte vara en främling bland dessa människor? Dessa människor som följt sina önskningar, som åtlytt sin girighet och som blivit fascinerade av sina egna åsikter.

När den troende önskar det som Allah redan försett honom med: insikt i Hans religion, förståelse av Profetens sunnah, förståelse av Hans Bok, att Han visar honom folkets önsketänkande, innovationer och villfarelser - folket vars avvikelser orsakats av den Raka Vägen vilken Sändebudet och hans Följeslagare beträdde - när den troende önskar vandra på denna Raka Väg, låt honom då förbereda sig [mentalt] för deras baktal, deras förakt, från att se hur folk gömmer sig för honom och från att se dem varna andra för honom precis som deras föregångare bland de icketroende brukade göra med hans Imam och den han följer .

För han är en främling i sin religion p.g.a. förvanskningen av deras religion. Han är en främling i att hålla sig fast vid Sunnan p.g.a. av deras fastklamrande av innovationer, han är en främling i sin tro p.g.a. oriktigheten och förvanskningen av deras tro, han är en främling i sin bön p.g.a. felaktigheterna i deras bön, han är en främling i vägen han vandrar p.g.a. villfarelsen och förvanskningen av deras vägar, han är en främling bland sina släktingar p.g.a. att de vänder sig bort från honom han är en främling i att leva med dem för han lever inte med det som deras själar önskar.

I huvudsak är han en främling i det som rör denna värld och nästa. Han finner hos det vanliga folket varken lycka eller någon som skulle kunna erbjuda honom hjälp. Han är en lärd mitt ibland okunniga, en som följer Sunnan mitt ibland innovatörer, en som kallar till Allah och Hans Sändebud mitt ibland de som kallar till önsketänkande och innovationer, en som påbjuder det goda och förbjuder det onda mitt ibland ett folk som påbjuder det onda och förbjuder det goda.

Sedan:

Alla människor är främlingar i denna värld. Det finns ingen plats för dem i denna värld och ej heller är det för detta hem de skapades. Allahs Sändebud sade till Abdullaah ibn Umar : "Var i denna värld som om du var en främling eller som en resenär under sin resa."

Följaktligen har [människan] beordrats att granska detta ärende med sitt hjärta och verkligen bekanta sig med det. Hur kan en tjänare låta bli att vara en främling i sitt eget liv medan han är på en resa och inte kommer att stiga av sitt riddjur förrän han är en av gravarnas innevånare? Därför är han en resenär som egentligen är sittande (där han sitter). Det har sagts:

”Dagarna är inte mer än hållplatser
Genom vilka kallare till döden närmar sig, i resa som är kort och lugn.
Och det mest förvånande med detta – om du reflekterade – är att
Hållplatserna snabbt passerar förbi medan resenären förblir sittande.”

Det har nämnts att en grupp rättfärdiga människor hade satt sig ned, och bland dem fanns en som besatt hög imaan. Han ville få [de andra] att förakta världen och få dem att tänka på nästa liv. Så vad gjorde han?

Han tog ett löv och placerade någonting betydelselöst inuti det. Sedan tog han denna sak och började gå runt och visa det för dem andra. Varje gång någon [av dem] såg på lövet gjorde han det med förvåning och började skratta åt det, ty de hade ännu inte förstått dess innebörd.

Sedan sade han: ”Denna lilla föraktfulla sak som jag visade er är en smutsig flugvinge och denna värld med all dess folk, ägor, önskningar, floder, land, dagar och nätter är mer föraktfull och betydelselös för Allah än denna lortiga vinge.”

De rättfärdiga människorna som befann sig i sammankomsten sade: ”Efter det, återhämtade vi oss från vår likgiltighet och kände ett hårt slag mot hjärtat vilket skakade om våra själar och vi insåg att hans avsikt var att påminna oss om Allahs Sändebuds hadith”: ”Om denna värld var lika [i värde] som en flugas vinge inför Allah skulle Han aldrig ha givit till den icketroende [ens] en klunk vatten.”

Så min bror och syster, när vi förringar en flugas vinge – faktiskt flugan själv – och vi ogillar den därför att den är värdelös, så är det än mer passande att vi inte blir överengagerade med denna värld eftersom den är mer obetydlig och föraktlig inför Allah än en smutsig flugvinge.

Min bror och syster i Islam, Allahs Tal är den metod vi följer i detta väldig korta levnadslopp. Allah säger:

”Det ligger ingenting gott i många av deras hemliga överläggningar med undantag för den

som anbefaller välgörenhet eller ett annat vällovtigt och nyttigt företag eller [söker] att få tillstånd förlikning mellan människor; den som verkar för sådana ändamål för att vinna Allahs välbehag skall vi skänka en riklig belöning” [an-Nisaa’ 4:114]

Minns väl - Åh muslimske bror och syster - Orden från Allah:

”[Det] kommer inte ett ord över hennes (d.v.s. människans) läppar utan att en övervakande ängel är hos henne, som står beredd att teckna ner det” [Qaf 50:18]

Därför är det outhärligt - min bror och syster - att du gör din tunga, dina ögon och hela ditt liv säkert för Allah den Sublime. Låt din tunga vara upptagen med att minnas Honom, ge råd, påbjuda det goda och förbjuda det onda. Gör din tunga som om vore den paralyserad när det kommer till baktal, skvaller, svärande, hånande och sjungande.

Rikta din blick ständigt mot goda handlingar så som att recitera Qur’anen, läsa givande böcker eller mot någonting som är väldigt viktigt för att uppnå det önskade målet: Att se på himlens och jordens storslagenhet och på de olika typerna av skapelser som de innehåller så som solen, månen, djuren, bergen, haven, molnen, och människor och hur Allah den Mäktige den Sublime den Storslagne skapade alla dessa underbara saker. Gör detta länge och väl och tänk djupt och innerligt på Allahs absoluta Förmåga.

Undanhåll din blick från allt som Allah förbjudit, så som att se på det motsatta könet och andra liknande prövningar, stirrandes på saker som inte innehåller någon nytta. Om du gör [allt] detta kommer Allah att ge dig tre kvaliteter: Imaans sötma, khushoo i hjärtat och intensiv insikt.

Om du ändå hemfaller åt detta (synder) sök då förlåtelse från Allah med ditt hjärta och din tunga och följ upp detta snedsteg med en god gärning och du kommer att finna Allah mången gång Förlåtande och Barmhärtig.

Vakta den bön som bör yttras när man lämnar en sammankomst och som tjänar som ett sonande för den: ”Förhärligad vare Åh, Allah och genom Din Pris, jag bär vittnesmål att ingen förtjänar dyrkan förutom Du (Endast), jag söker förlåtelse från Dig och jag ångrar mig inför Dig.”

Min bror och syster, för Allahs skull, det är nödvändigt för dig att göra fler goda gärningar vid varje tid och varje plats. Ringakta inte någon gärning vare sig den är liten eller stor, så länge den är en god handling, och så, med Allahs tillåtelse - min bror och syster - kommer du aldrig att tröttna på att utföra dessa handlingar så länge du dricker från den ljuvligt välsmakande

fontänen vilken får din kärlek för sådana handlingar att öka. Det är uppriktighetens (Ikhlaas) fontän och att du väntar dig belöning (ihtisaab) från Allah, den Sublime, den Högste.

Se upp för allt som för dig närmare Helveteselden och spring mot allt som leder mot Paradisets portar, genom Allahs Barmhärtighet och Hans Vålvilja.

Det är även nödvändigt för dig – min bror och syster – att göra upp och tillrättställa allt som gått dig förbi under ditt liv: timmar, dagar, veckor, månader och Ramadan(er), vars förträfflighet människorna är likgiltiga inför. Den välsignade Ramadans månad i vilken ligger stora förtjänster. Om de bara visste att den som fann Lailatul-Qadr i denna välsignade månad kommer att få sin bön besvarad. Han kommer att vara (efter att ha passerat det medan han var upptagen med bön, ånger och förlåtelse) bland de allra bästa av Allahs tjänare. Hans hjärta kommer att fästa sig vid Allah och finna trygghet med Honom när han är ensam.

Han kommer också att veta att denna värld är en illusion och att det inte finns någon njutning, glädje, lättnad eller lycka förutom genom lydnad till Allah och åtföljande av Hans Sändebud i alla hans ärenden.

Hans hjärta kommer att bli fäst vid Allah och snart kommer han att älska rättfärdighet och dess utövare och bli väldigt ivrig efter det. Han kommer också att hata ondska och de som hemfaller åt det och bli ivrig att distansera sig själv från det...

